

Arrest

nr. 316 154 van 7 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 januari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 21 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG) neemt op 15 juli 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest van 29 november 2021 met nr. 264 481 eveneens de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen dit arrest tekende verzoeker een cassatieberoep aan bij de Raad van State, die dit beroep toelaatbaar verklaarde op 7 juni 2022.

1.2. Op 7 januari 2022 neemt verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

*naam : [B.M.]
voornaam : [M.]
geboortedatum : [...]
geboorteplaats : [...]
nationaliteit : Iran*

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 16/07/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 29/11/2021 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1 van de wet van 15 december 1980.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

1.3. Verzoeker dient op 22 februari 2023 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 27 juni 2023 neemt verweerder een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Verweerder treft op 27 juni 2023 tevens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.6. De Raad van State verwerpt het in punt 1.1. bedoelde cassatieberoep bij arrest van 22 januari 2024 met nummer 258.518.

1.7. Verzoeker dient op 13 februari 2024 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 8 juli 2024 verklaart het CG dit volgend verzoek niet ontvankelijk. Het beroep hiertegen is momenteel hangende bij de Raad.

1.8. Bij arrest nr. 316 155 van 7 november 2024 verwerpt de Raad het beroep dat ingesteld was tegen de in punten 1.4. en 1.5. bedoelde beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 270 375 en 297 984 (volgnr. 17) worden gezamenlijk opgeroepen en behandeld. De voorzitter wijst erop dat in de hypothese dat het beroep met rolnummer 297 984 zou worden verworpen, hierdoor het belang bij het beroep met rolnummer 270 375 op de helling zou komen te staan: in dat geval zou er immers een meer recent en uitvoerbaar bevel om het grondgebied te verlaten staande blijven. Verzoeker is het niet eens met deze zienswijze en meent dat hij hoe dan ook een belang behoudt bij het aanvechten van het oudere bevel om het grondgebied te verlaten: immers bepaalt de wet van 15 december 1980 dat het bestaan van meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten kan worden aangewend om hem een inreisverbod op te leggen. Dit mag niet worden afgedaan als het ontwikkelen van een louter hypothese. [...]”

De Raad wijst op het gestelde in punt 1.8., naast het gestelde in punt 1.6. Aangezien een recenter bevel om het grondgebied te verlaten dan het thans bestreden bevel overeind blijft, is het actueel belang bij het thans voorliggende beroep verloren gegaan.

Waar verzoeker ter staving van zijn belang verwijst naar een mogelijke nieuwe beslissing in de toekomst zoals een inreisverbod, komt dit neer op een puur hypothetisch en derhalve onaanvaardbaar belang. Verzoeker kan zich in voorkomend geval alsnog tegen een nieuwe beslissing richten en zich op alle eventuele onwettigheden beroepen (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 11.837(c)) .

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA